

Pastor Valdemar Møller Larsen Vestenaa, i Hejnsvig Sogn fra 1949 til 1968.

"Jeg må hellere måtte se at få flyttet fra Hejnsvig, for ellers kommer jeg aldrig herfra!"

Pastor Vestenaa huskes stadig for denne bemærkning ved sin afsked i 1968. For han havde konstateret, at han med sine 19 år i embedet langt overgik sine forgængere i 1900-tallet. Og så var Sejerslev jo også "lidt hjemad", som han selv udtrykte det i forhold til sin fødeegn i Thy.

En trofast kirkegænger i Hejnsvig blev i foråret 1968 opmærksom på en flok "fremmede" til gudstjeneste i Hejnsvig Kirke. Det viste sig at være repræsentanter fra menighedsrådet i Sejerslev på Mors, som var på besøg for at høre Vestenaa prædike med henblik på ansættelse i deres sogn. Da vedkommende Hejnsvig-kirkegænger blev klar over sammenhængen, udbrød hun: "Hvis jeg havde vist, hvem de var, så ville jeg have jaget dem ud af byen med min stok!"

Disse to glimt viser, at pastor Vestenaa var afholdt som præst, og at han trivedes godt som præst i sognet. Han omtalte senere altid tiden i Hejnsvig og Vesterhede i positive vendinger overfor sin familie, men også i Sejerslev sogn, hvilket en Hejnsvig-familie engang helt konkret erfarede, da de ville besøge familien Vestenaa i hans nye embede. De spurgte om vej hos købmanden i Sejerslev, og her udbrød købmandsdamen: "Nå, så I er fra Hejnsvig!? Ja, jer har vi hørt så meget om af pastor Vestenaa!"

Det kunne ikke undre Hejnsvig-familien, for pastor Vestenaa havde i sin Hejnsvig-tid fortalt mange oplevelser og træk fra sit første embede i Strandby og Elling sogn ved Frederikshavn!

Valdemar Møller Larsen Vestenaa er født d. 25. juni 1915 i Hvidbjerg Vesten Aa Sogn i Thy. Deraf stammer også efternavnet Vestenaa. Det er først i sine voksenår, at pastor Vestenaa har taget sig navnet, som siden hen er blevet familiens efternavn.

Præsteparret Vestenaa på søndagsskoleudflugt til Mallehøje i juni 1968.

I samarbejde med Hejnsvig Sognearkiv begyndte Kirkebladet i oktober/november 2006 en historisk serie om præster op gennem tiden i Hejnsvig sogn helt fra Reformationen og frem til i dag.

Vi vil meget gerne høre gode, sjove og troværdige historier om præsterne i Hejnsvig sogn og evt. modtage billeder til brug i kirkebladet.

På forhånd tak for god hjælp også når vi fra kirkebladsredaktionen kommer forbi for at spørge ind til en god historie.

(Se tidligere artikler på www.hejnsvigbynet.dk - under "Egnshistorie")

Kirkebladsredaktionen

Han var ved landbruget indtil 1937. Her begyndte han på realeksamen, som han afsluttede i 1939. Han blev student fra Rønede Kursus i 1941. D. 4. juli 1943 blev han gift med Elna Fuglsang Pedersen fra Ørum sogn ved Thisted. Sammen fik de børnene Jonna, Asbjørn og Ulrik inden Hejnsvig-tiden, mens Olav er født i Hejnsvig. I 1946 blev Vestenaa kandidat fra Århus Universitet. Første embede var som hjælpepræst i Elling og Strandby. Her blev han ansat i 1946, indtil han kom til Hejnsvig i 1949. Hans tredje og sidste embede var Sejerslev Sogn på Mors, hvor han var fra 1968 til han gik på pension i 1982, men blev herefter boede i sognet. Han døde 75 år gammel d. 16. januar 1991 og er begravet på Sejerslev Kirkegård.

Hans særlig store interesse

var jagt, og han huskes som en habil jæger. Mange har været med ham på jagt i Donslund, Vesterhede eller Hejnsvig. Vildtet ordnede pastor Vestenaa selv, husker én af de unge piger i huset, som familien havde flere af gennem tiden i Hejnsvig.

En anden stor interesse var maleriet. Til flere i sognet har han foræret malerier af Hejnsvig Kirke, naturbilleder eller forskellige andre motiver. I de første år i Hejnsvig malede han meget, siden hen var der ikke så megen tid til maleriet. Hans læremester var efter sigende "Louis Barber", og mange kan genkende barberens penselstrøg i eleven Vestenaas malerier. Efter ankomsten til det nye sogn, Sejerslev, fik han mere tid til maleriet, og flere fra kirkebetjeningen i Hejnsvig

og Vesterhede fik i de efterfølgende år besøg af familien Vestenaa, hvor han afleverede et maleri som taknemmelighedsgave for det gode samarbejde. Også lodsejere har fået malerier som tak for god jagt! Han broderede også, f.eks. klokkestrengene, og i perioder læste han særdeles mange bøger.

En meget efterspurgt prædikant

og taler var pastor Vestenaa, og han var stort set altid afsted til møder. Han var ofte ude at tale to-tre aftener om ugen. Og det var i missionshuse og kirker lige fra Skagen til grænsen. Som regel kørte fru Vestenaa, så han kunne slappe af. Så var

KALENDEREN

Ydre Missions Sommerindsamling til Åbne Døre
Alle søndage i juni, juli og august

barnepigen alene med de 4 børn, og alle sov for længst, når forældrene kom sent hjem. Men så sov han altid længe næste dag.

Børnene sov ovenpå i det ene værelse mod vest, barnepigen i det andet, mens fru Vestenaas mor boede i de to værelser mod øst. Vestenaas kunne ofte finde på at sige, at han havde sin bil "i kraft af min svigermor"! De første år i Hejnsvig var uden bil, men snart var der penge til at købe en "Morris Minor" - eller var det svigermors prioritering, at der blev råd til bil?!

Tillidshverv og præsteembede

var på den tid uløseligt forbundet, men pastor Vestenaas er afslutningen på den epoke, hvor præsten var selvskreven som formand for menighedsråd, skolekommission og KFUM & K kredsen. Han var en myndig formand for skolekommissionen og afholdt af både lærere og forældre. Fra 1969 var han gennem flere år kredsformand for Indre Missions Samfund på Mors.

Et missionsk ståsted

Som sine forgængere havde også pastor Vestenaas rod i Indre Mission. Her i sit sydjyske sogn blev han en respekteret præst, og han havde markante indremissionske holdninger. Mange husker ham som en fængslende prædikant, som fik tingene sagt klart og tydeligt med en sund, god og evangelisk forkyndelse. Kirken var ofte fyldt og kom man sent til kirke, måtte man tage til takke med udtræksbænkene. Pastor Vestenaas var en besindig og rolig mand, men ingen var i tvivl om hans holdninger eller ståsted. Han tog altid sine embedsopgaver særdeles seriøst og gik meget på besøg hos de ældre og de syge. Også på tomandshånd var han en god samtalepartner. De unges fortrolighed fik han, og mange var glad for at gå til præst ved ham.

En højkirkelig tendens

oplevede man i de senere år hos pastor Vestenaas. Særligt var han meget fokuseret på nadveren, og såvel antallet af kirkegængere, men også antallet

af nadvergæster steg markant i hans tid. Ofte understregede han, at nadveren var en del af gudstjenesten, hvilket ikke var en selvfølge for alle, idet mange havde haft den vane at gå hjem før nadveren.

Messehagler var ikke så almindelige på den tid, men Vestenaas fik dem indført i kirkerne og brugte dem gerne, hvilket bekræftede mange i deres opfattelse af en tendens til en mere højkirkelig drejning hos ham. Han lagde meget vægt på betydningen af de liturgiske farver og deres brug i gudstjenesten. Mindre markant blev hans holdninger ikke ved mødet med de mere og mere udbredte karismatiske tanker, hvoraf også talere kom til Hejnsvig Missionshus, hvilket Vestenaas ikke brød sig om.

Kirkeindretningen

var et kapitel for sig, for også her havde pastor Vestenaas markante meninger. I Hejnsvig har det betydet, at de to 7-armede lysestager, som oprindeligt stod på alteret, blev flyttet ned på to hylder nedenfor korrappen. Samtidig blev lysestagerne ændret fra at være med levende lys til at være elektriske. To 3-armede lysestager fik i stedet plads på alteret, og det havde Vestenaas også en teologisk begrundelse for: de 3-armede lysestager symboliserer tre-enigheden, mens de 7-armede har et jødisk udgangspunkt. Også salmenummertavlerne er ændret på foranledning af ham. I Vesterhede Kirke foregik der en større

JOKE

Hvis nogen slår dig, skal du bare vende den døve kind til!

Sebastian, 6 år, i: Unni Lindell: Jesus gik på vandet ...

kirkerenovering i 1950'erne og 60'erne, bl.a. med den unikke bronzeskulptur af kunstprofessor Mogens Bøgild. Også her var Vestenaas meget aktiv og udøvede sin indflydelse.

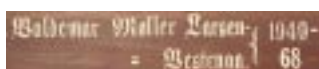
Sygdomsperioder

hæmmede ham i den senere tid, hvilket betød at han måtte opgive at konfirmere tre årgange med konfirmander. Dels var han plaget af galdesten, og mange mente nok, at arbejdspresset var for stort. Det har også præget hans sind, så han i perioder kunne være lidt tungsindig.

Nitten dejlige år

var pastor Vestenaas egen beskrivelse af tiden i Hejnsvig. Ved afskedsfesten d. 1. august 1968 i Hejnsvig Forsamlingshus deltog mellem 300 og 400 mennesker, og mange tog ordet til tak. Næstformanden for Hejnsvig Menighedsråd, I. M. Skriver, overrakte på menighedens vegne som erindringsgave et smukt standur med inskription. Pastor Vestenaas selv sluttede aftenen med ordene: "Min kone, vore børn, bedstemor og jeg siger hjertelig tak. I vil altid være velkomne hos os i Sejerslev Præstegård." En længere omtale blev bragt i Vestkysten fredag d. 2. august 1968. Det blev en travl tid efterfølgende for pastor Vestenaas, idet den første gudstjeneste i det nye embede søndag d. 25. august blev transmitteret i Danmarks Radio.

Et af pastor Vestenaas sidste initiativer i Hejnsvig var indførelsen af midnatsgudstjenester nytårsaften 1967. Hejnsvig sogn var så vidt vides ét af de første sogne på egnen til at afholde nytårsaftensgudstjeneste, og den tradition er videreført indtil 2004, hvor midnatsgudstjenesten blev flyttet til om eftermiddagen.

I forbindelse med denne artikel har vi været i kontakt med Ulrik Vestenaas, som er sognepræst i Nyvangskirken i Kalundborg. Han har været behjælpelig med oplysninger og sender sine hilsener med tak for en god tid i sognet, hvortil han selv kom som spæd tre måneder gammel.

BED FOR

Konfirmander, mini-konfirmander, legestue, sognemedhjælper Lis Møberg